

Január 22.

A magyar kultúra napja

*Oh, jól vigyázz, mert anyád nyelvét bízták rád a századok
S azt meg kell védened. Hallgass reám! Egy láthatatlan lángolás,
Teremté meg e nagy világot, s benned az lobog. Mert néked is van lángod,
Szent e nyelv! S több kincséd nincs neked! Oly csodás nyelv a magyar.*

(Füst Milán)

Iskolánk tanulói január 21-én méltón tisztelgtek a magyar kultúra napja előtt. Reggel az iskolába lépve megzenésített verseket hallhattunk. Többek között felcsendültek Koncz Zsuzsa előadásában József Attila és Radnóti Miklós legszebb költeményei. Öröm volt hallgatni, ahogy tanulóink egymásnak dúdolták József Attila: *Kertész leszek, fát nevelek* c. versét.

A nap elején az iskolarádióon keresztül műsort adtunk a magyar kultúra napja alkalmából. A magyar kultúra napját 1989 óta ünnepeľjük meg január 22-én, annak emlékére, hogy – a kézirat tanúsága szerint – Kölcsey Ferenc 1823-ban ezen a napon tisztázta le Csekén a Himnusz kéziratát. Miután felidéztük a Himnusz történetét, közösen énekeltük el. A műsort meghittebbé tették szavalóink: Bodó Bálint (6.b) és Turi István (6.a). Kukár Csenge (4.b) tanulóink egy gyönyörű népdalt énekelt el az iskolarádióon keresztül. Mondani sem kell, hogy az iskolánk falai között megállt az élet, ahogy hallgattuk:

*„Madárka, madárka,
Csácsogó madárka,
Vidd el a levelem,
Vidd el a levelem,
Szép magyar hazámba...”*

Felidéztük mindazokat az értékeket, melyeket őrzünk, őriznünk kell és továbbadni. Szó esett hagyományainkról, édes anyanyelvünk szépségéről, a népdal fontosságáról. Feltettük a kérdést: *Mit jelent számodra a haza?*

Számunkra:

- Apa, anya, testvérek, barátok, az utca, ahol játszunk.
- A hely, ahol születünk, ahol felnőtünk, ahol tanulunk.
- Az a hely, ahol otthon érezzük magunkat.
- Az a nyelv, amelyiken álmodunk.
- Ahol mindig kapható kalocsai paprika, tejföl, halászlé és Túró Rudi
- Ahol, ha kirándulunk, már a város határában megesszük az első rántott húsos szendvicset.

Műsorunk zárásaként meghallgattuk az Örökségünk című dalt, mely a világon szétszóródott megannyi magyarhoz szól.

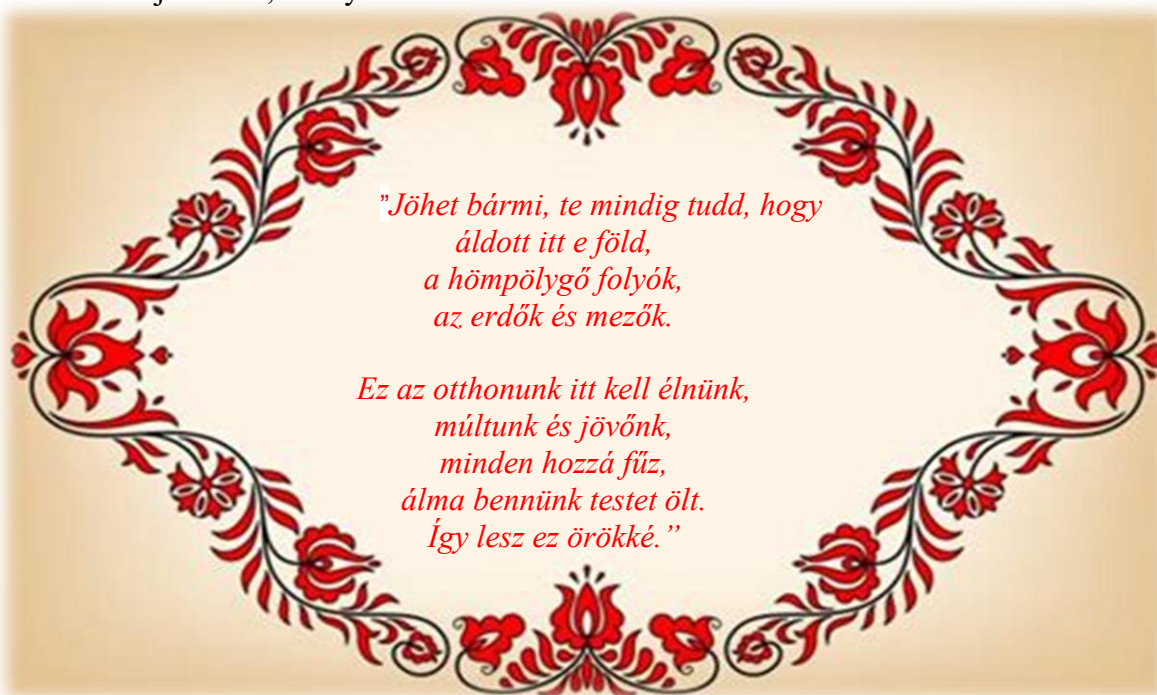
*„Megtanulom, megőrzöm
Tanítom, továbbadom
A szüleim nyelvét a gyerekeim hangján
Elkopni nem hagyom.”*

Az aulában egy kiállítást szerveztünk, melyen bemutattuk, hogy milyen széleskörű is a magyar kultúra és mi minden tartozik hozzá, továbbá érdekes dolgokat olvashattunk a Himnusz születésével kapcsolatban. A kiállítást tanulóink rajzai tették színesebbé. A nap folyamán az alsó tagozatos tanulóink egy-egy népmesét tekintettek meg, a felső tagozatos diákok pedig a

magyar kultúrával kapcsolatos kérdéseket válaszolták meg társasjáték formájában, ahol ismét bebizonyosodott, hogy mennyi értéket is őrzünk.

Büszkén mondhatjuk, hogy ezen a napon érezni lehetett a tenni akarást, a vágyat az alkotásra, amely arra a reformkorra volt jellemző, amelyben nemzeti himnuszunk született.

Horváth Csery Olívia